

ת"פ 24670/05/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד גזייל

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 24670-05-23 מדינת ישראל נ' גזייל(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל מוחמד גזייל (עציר)
-----------------	--	-----------------------------------

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא +סיפא לחוק העונשין.

הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. בתאריך 17.4.23 שעה 23:10 נסעו הנאשם ובן דודו מוראד ברכבה של אמו של הנאשם ברחוב אלעירק בכפר קרע כאשר מוראד נוהג ברכב ואילו הנאשם ישב לצדו נשא והוביל במושב האחורי של הרכב אקדח חצי אוטומטי מסוג GLOCK תוצרת אוסטריה מודל 17 קליבר 9 מ"מ טעון במחסנית תואמת וזאת בלא רשות על פי דין. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם נשא והוביל ברכב אקדח ומחסנית המהווים כלי נשק שסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם.

ראיות המאשימה לעונש

3. הוגש גיליון הרשעות פלילי של הנאשם (ת/1).

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

עמוד 1

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק כאשר המטרה היא להגן על שלטון החוק, שלום הציבור וביטחון, על חיי אדם, על שלמות גופם, נפשם ורכושם, שכן זמינות הנשק תורמת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה שיש להוקיעה מהשורש והפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין (עונש מינימום) המלמד על עמדתו של המחוקק ועל הצורך להחמיר בעבירות נשק, בכלל זה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה בדבר מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק והמאמץ התביעתי להביא לצמצום התופעה. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה כי מדובר בנאשם בגיר שבחר בחירה מודעת לבצע את העבירה, חלקו בביצועה מלא, הוא הבין היטב את מעשיו, חומרם והשלכותיהם. עוד ציינה כי אין מדובר באירוע מקרי, שכן הנאשם נסע ברכב של אמו בעודו נושא ומוביל באמצעות הרכב אקדח ומחסנית. המאשימה הדגישה את פוטנציאל הנזק הרב הצפוי להיגרם מביצוע העבירה שכן אילו המשטרה לא הייתה עוצרת את הרכב, אין לדעת לאן הנשק היה עלול להתגלגל ואיזה שימוש היה נעשה בו לרבות פגיעה בחיי אדם. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה להודאתו המיידית של הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ולעברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות, בין היתר בתחום האלימות. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל ובשקלול עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי לא קיים לגביו אפיק שיקומי, ביקשה למקם את עונש המאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם וכן להטיל מאסר על תנאי וקנס כספי.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המיידית של הנאשם, להבעת החרטה, לקבלת האחריות, ולחסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לכך שהוא בן למשפחה נורמטיבית, נשוי ואב לילד. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, ציין כי מדובר בנשיאת והובלת אקדח עם מחסנית ריקה ללא כדורים לפרק זמן קצר' כך שהפוטנציאל לגרימת נזק היה נמוך. בכל הקשור למדיניות הענישה, אבחן את פסיקת המאשימה, חלקק על מתחם העונש לו טענה, והפנה לפסיקה רלוונטית תוך פירוט מספר רב של גזרי דין, ולא נקב במתחם עונש הולם. לסיכום, ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, להקל בעונשו, להתחשב בתקופת המעצר בה הוא נתון. בנוסף, הפנה לחוות דעת שב"ס שהוגשה בעניינו של הנאשם.

6. הנאשם עצמו הצטער על מעשיו וטען כי העולם העברייני זר לו. הנאשם ביקש להתחשב בו, ולחזור לחיק משפחתו. עוד העיד על תפקודו התקין בכלא במהלך מעצרו, והיותו אסיר תומך ומועיל.

חוות דעת של שב"ס

7. מחוות דעת שב"ס עולה כי הנאשם שולב במספר קבוצות טיפוליות לרבות, הכנה לטיפול באלימות כללית ,

הכנה לכישורי חיים, והכנה לטיפול באלימות במשפחה. עוד צוין כי מדובר בקבוצות הכנה שנועדו לאפשר לנאשם התנסות ראשונית בטיפול על מנת לאפשר שילוב ייעודי בעבירות אותן ביצע מיד לאחר מתן גזר הדין. מסיכום חוות הדעת עולה כי הנאשם משתף פעולה עם עו"ס האגף, קשוב לתכנים ומביע רצון ונכונות ללמוד על עצמו, ונרתם לעזור לעצורים אחרים הזקוקים לסייע.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך חברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם: הצורך בשמירה על חיי אדם ושלמות הגוף, שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש והסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור ואלו ניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרוות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניינן. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו

ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021)...הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחוננו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אל הוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען..."

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).

חלקו של הנאשם התבטא בכך שהוא נשא והוביל במושב האחורי של הרכב אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק קליבר 9 מ"מ ובתוכו מחסנית תואמת ריקה.

נסיבה מחמירה הינה העובדה שהנשק הובל ברחובות העיר כפר קרע.

הנאשם אינו מורשה לנשיאת נשק, לא עבר כל הכשרה מותרת ויש בעצם נשיאתו של הנשק כדי להוות סכנה לציבור ללא קשר למטרות נשיאתו. חלקו של הנאשם בתכנון וביצוע העבירה הינו מרכזי, וקדם לה תכנון ולו בסיסי. בנוסף הנאשם היה יכול בנקל להימנע מביצוע העבירה, אך הוא לא עשה כן.

נסיבות ביצוע העבירה לא הובררו, אך אין מקום להניח לטובת הנאשם כי מדובר בנסיבות תמימות, גם אם

מדובר באקדח עם מחסנית ריקה.

כתב האישום אינו מציין את פרק הזמן במהלכו הנאשם נשא והוביל את הנשק. בהתאם, יש להניח לטובתו כי הוא עשה כן לפרק זמן קצר, קרי מהלך הנסיעה. יצוין, שלא ניתן היה לבצע ירי מהנשק באופן מידי זאת בהיעדר תחמושת.

11. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירה של נשיאה והובלת נשק מצויה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

12. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל.

בע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל - הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שנשא אקדח, מחסנית טעונה וקופסאות עם כדורי אקדח. הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה. בע"פ 5807/20 פלוני נגד מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק והובלתו, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו והטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, בין היתר נוכח תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו אשר המליץ על ענישה טיפולית בצד מאסר בעבודות שירות. בנוסף בית המשפט הביא בחשבון את הנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירה עת הנאשם מצא את הנשק ביער והחליט לקחת את כלי הנשק לאביו ולא דיווח על מציאתו למשטרה באופן מידי. בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.22) נאשם שוהה בלתי חוקי נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוטר. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכניסה ושהייה בישראל. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובר"ח". בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.04.22) המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק - אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הולם - בצוותא עם אחר. המשיב, בן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו מ-10 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.2021) נאשם בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה נדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל, למאסר בן 24 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות. בע"פ 4303/22 אמיר אבו גאנם נ' מ. ישראל הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בעבירה של נשיאת והובלת אקדח ומחסנית ריקה ברכבו. נגזרו 31 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעורו נדחה. בע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת אקדח טעון במחסנית וכדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי. נגזרו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה. בע"פ 5856/22 טאיע סויטאת נ' מדינת ישראל,

הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת אקדח ומחסנית ריקה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שנסע ברכב עם אדם אחר כשהוא נושא את האקדח והמחסנית, ובהגיעו למחסום משטרת הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט מהמקום ובחלוף מרדף קצר, שבמהלכו השליך את האקדח. על הנאשם הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור נדחה. בע"פ 930/22 **אוסמה חטיב נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שנשא והוביל ברכב בו נהג, אקדח חצי אוטומטי ומחסנית ריקה תואמת. על הנאשם הוטלו 23 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור נדחה.

13. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונש שנקבעו נעים בין 16 ועד 72 חודשי מאסר בפועל והעונשים נעים בין 25 ועד 72 חודשים. חלק מפסקי הדין כללו עבירות נוספות של ייצור וסחר בנשק וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

14. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה כאשר מתחמי הענישה שנקבעו נעים בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 40 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

15. הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת והובלת נשק שהעונש הקבוע בצידה הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 30 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי).

16. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בו והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה אותה ביצע הנאשם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-24 חודשים ולא יעלה על 42 חודשים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. לקולה אני מביא בחשבון את: קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי, נסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מטיעוני ההגנה, תקופת המעצר המשמעותית בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר) והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, האמור בחוות הדעת של שב"ס ובפרט נכונותו ורצונו של הנאשם להמשיך בהליכי השיקום בהם החל.

18. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות בעבירות של סיוע לאחר מעשה פשע, עבירת סמים, איומים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, כאשר בעברו ריצה שני עונשי מאסר. אין בעברו של הנאשם עבירות הקשורות בנשק חם.

19. במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה שבין חלקו התחתון של המתחם למרכזו (קרוב יותר לרף התחתון).

20. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 17/4/23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 8,000 ₪ או 50 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.03.2024.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.